

se posse arbitrabatur ; quod Theologicis illis compendiis, memoriæ quæ, Theologiæ quondam studens mandaverat, expressè improbata fortè non vidisset. Heidelbergensis autem ager academicus, recipiendæ huic Zizaniæ aptissimus videbatur, postquam Patroni sui commendatione, Juris Naturæ Professor, novo exemplo factus fuerat. Detestabantur tamen & hic, meliora docti præcepta ipsius ; maximè cum Principem adolescentem, cui informando adhibitus unâ fuerat, imbui iisdem viderent. Errorum itaque suorum causa hîc maximè invisus, novam sibi in nova Lundini Scandorum Academia sedem, Fratres tunc Parisiis ipsi per literas operam suam commodante, quærebat, inveniebatque ; Lutheranam quod inter Calvinistas Religionem professus adhuc fuerat. Hîc autem profanas hominis, Tractatuq; de Jure Nat: & Gent: editas opiniones, cum Vener. pl. Vitricus meus Dn. Josua Schvartz S. S. Theologiæ Doctor atque Professor ibidem, Dn. Winstrupio, Episcopo & Academiae Procancellario p. m. suffragante, Indice quodam suo notasset ; iste mox ea, quæ sacris literis librisq; illis symbolicis, quorum in verba juraverat, præcepta meminisset ; suaque ab his abeuntia dogmata conciliare inter se instituit. Quod quamlibet inepta verborum suorum Interpretatione conaretur ; de multis etiam per causam Philosophiæ, in contradictione contumaciter ac arroganter persisteret ; haud reputans Philosophica hæc sua, verbò Dei, unam in partem ita esse definita, ut in alteram definiri non possint ; viri tamen nomine de calumnia apud Serenissimum Sueciæ Regem indignissimè delato, hoc effecit, ut silentium ipsi, ne contra se quid amplius ageret, injungeretur. Hâc tamen adhibitâ cautione,

tione,